

Må jeg så i øvrigt lægge til – nu har hr. Schmidt af gode grunde ikke haft den samme mulighed for at få erfaring, som jeg har haft; nu har jeg siddet som minister i over 8 år og været meget aktiv i EU-sammenhænge – det er bestemt ikke unormalt, at lande implementerer umiddelbart før tidsfristen. Tværtimod er det sådan, at et betydeligt antal lande først kommer længe efter, at fristen er overskredet.

Vi skal i Danmark lægge afgørende vægt på, at vi overholder tidsfrister – det vil den danske regering også gøre – og vi har endda tid til at gennemføre de nødvendige politiske forhandlinger forinden.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg siger tak for svaret. Når spørgsmålet er blevet rejst, har det jo også meget at gøre med, at det er ministeren, der hele tiden taler om, at aluminiumsdåser er godt, ståldåser er dårligt. Derfor ville det jo netop have været rart at vide, hvad Kommissionen ville have sagt, hvis man var kommet med det forslag. Jeg forstår det sådan, at ministeren er kommet lidt sent i tanker om det med aluminiumsdåserne, så derfor har Kommissionen jo heller ikke kunnet give til kende, hvis f.eks. Danmark ønsker at indføre en svensk model, hvad de så måtte mene om det. Det har jeg fuld forståelse for.

Tilbage står så kun det spørgsmål, at i det notat, der ligger, kan der have stået oplysninger også omkring dette her, som kunne omtale de tvingende miljöhensyn, vi har her i Danmark.

Derfor vil jeg selvfølgelig slutte med at spørge ministeren, om det er sådan, at ministeren, hvis ikke notatet kan oversendes til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg – jeg vil i hvert fald påstå, at jeg ikke helt har haft den opfattelse, at vi har haft en detaljeret gennemgang af notatet – men hvis ikke det kan oversendes, om det så er sådan, at ministeren kan oversende det i fortrolighed? Jeg vil selvfølgelig respektere, at et notat kan være omgærdet af fortrolighed, og det er altså ikke det, der er spørgsmålet, men alene om vi kan få oversendt det i fortrolighed.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Det, jeg går efter, er en praktisk løsning, som gør det muligt for Folketingets medlemmer selv at læse notatet, uden at det fra vores side bliver – og nu taler jeg som folketingsmedlem – videregivet til pressen, dokumentet som sådan, men at vi får en mulighed for at læse det igennem. Jeg vil gerne snakke med udvalgsformanden, næst-

formanden, ordførerne for partierne og medlemmerne af udvalget om, hvorvidt vi kan finde en praktisk form, hvorunder man kan læse det igennem, for jeg er da enig med hr. Hans Christian Schmidt i, at det ubehagelige ved en såkaldt fortroliggørelse eller hemmeligholdelse af et papir er, at det giver anledning til alle mulige myter om, hvad der så står i papiret. Regeringen har ikke det sarteste imod, at ordførerne og medlemmerne af udvalget får lejlighed til at læse papiret, bare vi kan sikre os, at det ikke kommer videre.

Så vil jeg sige til hr. Schmidt med hensyn til fremgangsmåden: Jeg tror, Kommissionen anerkender, at den fremgangsmåde, vi har valgt med hensyn til tidsfrister og procedurer, er helt normal. Det er den, de kender til. Og at der er uenighed mellem Kommissionen og et medlemsland, er heller ikke unormalt. Det eneste, der er unormalt, er, at det for en gangs skyld er Danmark, for hver gang Danmark har én sag, så har lande, vi normalt sammenligner os med, 40-50 sager.

Det er altså sådan, at vi er medlem af et system, hvor vi jo ikke bare er undersætter og nikkedukker, men hvor vi også har vores egen mening, vores egne holdninger, og vi skal vel ikke bare bøje i knæene og slå hælene sammen, hver eneste gang en eller anden embedsmand nede i Kommissionen siger et eller andet. Vi har vel lov til at have vores mening. I hvert fald så længe den nuværende regering sidder, vil det synspunkt være retningsgivende.

Hans Christian Schmidt (V):

Jeg forstår godt, at miljøministeren svinger sig lidt op til at tale meget varmt omkring danske interesser. Det er jo synspunkter, vi absolut ikke deler, men vi vil til gengæld give udtryk for den holdning, at når staten Danmark har en dårlig sag – og vi synes, man har en dårlig sag; vi synes, den er blevet dårligere, efterhånden som den har udviklet sig – ja, så synes vi ikke, der ville være noget underligt i, at man prøvede at undersøge, om der skulle findes nogle alternative modeller, som kunne imødekomme nogle af de ønsker, som en dansk regering måtte have.

Hvis ministeren kan bekræfte, at det er han enig i, er det nok for mig nu.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Vi er enige om, det må stå lysende klart, at det kun er tvingende miljöhensyn, der kan gøre, at ministerens fortolkning af emballagedirektivet